

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Η φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας και όσα ρητά ορίζει το Σύνταγμα

Το Σύνταγμα ορίζει «οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Η φορολογική συνεισφορά των πολιτών όμως κάθε άλλο παρά αναλογική προς τις δυνάμεις τους είναι. Στην χώρα μας η έννοια της φορολογίας έχει χάσει κάθε λογική και κινείται εκτός συνταγματικής νομιμότητας. Οι πολίτες καλούνται να συνεισφέρουν στα δημόσια βάρη ακόμη και με αυτά που δεν έχουν, ή καλούνται να συνεισφέρουν για αυτά που έχουν, αλλά τα οποία δεν τους αποφέρουν τίποτε. Επίσης, το Σύνταγμα ορίζει ότι «η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους». Όμως σήμερα το κράτος όχι μόνο δεν προστατεύει την ιδιοκτησία αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις έρχεται και τη δημεύει. Η φορολογία ακινήτου περιουσίας εμπεριέχει το εξής παράλογο. Ο φόρος δεν προσδιορίζεται επί της πραγματικής (αγοραίας) αξίας των ακινήτων, αλλά επί μίας υποθετικής (της λεγόμενης «αντικειμενικής») αξίας που στην πραγματικότητα όμως δεν υπάρχει. Το γεγονός ότι εξετάζετε το ενδεχόμενο να μπορούν οι πολίτες να εξοφλούν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις εκχωρώντας προς το δημόσιο κάποιο ακίνητό τους αποδεικνύει ακριβώς το παράλογο της ασκούμενης φορολογικής πολιτικής. Καλείται ένας ιδιοκτήτης να καταβάλλει φόρο περιουσίας για ένα ή περισσότερα ακίνητα που διαθέτει, αλλά ο φόρος δεν έχει καμία σχέση με τις πραγματικές οικονομικές δυνάμεις του. Προκύπτει από μία καθ' όλα αυθαίρετη και παράνομη εκτίμηση της αξίας των ακινήτων του. Αυθαίρετη διότι μπορεί να απέχει παρασάγγας από την πραγματική τους αξία.

Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία κράτους. Το άρθρο 17 του Συντάγματος ορίζει:

Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους [...] Κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο, όταν και όπως ο νόμος ορίζει, και πάντοτε αφού προηγηθεί πλήρους αποζημίωση, που να ανταποκρίνεται στην αξία του απαλλοτριωμένου.

Η αποζημίωση, εφόσον συναινεί ο δικαιούχος, μπορεί να καταβάλλεται και σε είδος ιδίως με τη μορφή της παραχώρησης κυριότητας άλλου ακινήτου ή της παραχώρησης δικαιωμάτων επί άλλου ακινήτου.

Πριν καταβληθεί η αποζημίωση διατηρούνται ακέραια όλα τα δικαιώματα του ιδιοκτήτη και δεν επιτρέπεται η κατάληψη. Η αποζημίωση δεν υπόκειται, ως αποζημίωση, σε κανένα φόρο, κράτηση ή τέλος.

Αυτά ορίζει ρητώς το Σύνταγμα. Όμως σήμερα, με κατάφορη παραβίαση των διατάξεών του το κράτος έρχεται και υφαρπάζει την ακίνητη περιουσία των πολιτών. Όχι με τη διαδικασία της απαλλοτρίωσης, η οποία προϋποθέτει την καταβολή αποζημίωσης, αλλά μέσω του επιβαλλόμενου φόρου κατοχής. Όποιος διαθέτει ένα διαμέρισμα, ένα σπίτι, ένα οικόπεδο, ένα αγροτεμάχιο ή ακόμα και ένα δικαίωμα επί της ελληνικής γης, καλείται να καταβάλει φόρο δυσανάλογο προς την αξία ή την απόδοση της περιουσίας του. Η επιβολή φόρου ύψους 3 δις ευρώ ετησίως επί της ακινήτου ιδιοκτησίας είναι δυσανάλογη της συνολικής αξίας των ακινήτων της χώρας, η οποία έχει ήδη καταρρεύσει εξαιτίας των υπερβολικών φόρων.

Προ πενταετίας η εμπορική αξία του συνόλου των ακινήτων της χώρας είχε εκτιμηθεί ότι ήταν της τάξης του 1,1 τρις ευρώ. Τότε λοιπόν με ένα ενιαίο φόρο ακινήτων της τάξης του 1 τοις χιλίοις επί της αξίας, το δημόσιο μπορούσε να εισπράττει ένα ποσό της τάξης του 1 δις ευρώ ετησίως. Η αναλογία αυτή είχε κάποια λογική. Όλοι πλήρωναν ένα λογικό ποσοστό της αξίας της ιδιοκτησίας τους, προς όφελος του δημοσίου. Τώρα όμως η αγοραία αξία των ακινήτων της χώρας έχει πέσει στο μισό και δεν ξεπερνά τα 600 δις. Και από την θεωρητική αυτή αξία – δεδομένου ότι η κτηματαγορά έχει πλέον πεθάνει – το κράτος θέλει να εισπράττει ως φόρο κατοχής 3 δις ευρώ ετησίως, ποσό πολύ μεγαλύτερο από εκείνο που εισέπραττε προ πενταετίας.

Το 2014 η κυβέρνηση θα βεβαιώσει φόρους ύψους 3,5 δις ευρώ στους ιδιοκτήτες ακινήτων με στόχο να εισπραχθούν 3 δις ευρώ. Το ποσό αυτό που θέλετε να εισπράττετε από την ακίνητη ιδιοκτησία στερείται νομικής και ηθικής βάσης. Πρόκειται για υφαρπαγή ξένης ιδιοκτησίας. Θα δικαιολογούνταν μόνο αν το καθεστώς ιδιοκτησίας ήταν αντίθετο από αυτό που προβλέπει το Σύνταγμα. Δηλαδή αν ορίζονταν ότι η γη ανήκει κατ' αρχήν στο κράτος, το οποίο την παραχωρεί έναντι τιμήματος στους πολίτες. Ο φόρος κατοχής πάνω σε μια τέτοια (στρεβλή) λογική βασίζεται.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Η φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας, έτσι όπως επιχειρείται να ρυθμιστεί με το νομοσχέδιο για τον Ενιαίο Φόρο Ακινήτων, είναι παράλογη και κοινωνικά άδικη.

Μιλάτε για πρωτογενές πλεόνασμα αλλά συγχρόνως προωθείτε δυσβάσταχτη φορολογία των ακινήτων με αντικειμενικές αξίες προ πενταετίας όταν οι αγοραίες είναι ανύπαρκτες ή μειωμένες κατά 50%. Κατά το Σύνταγμα (αρ. 4 παρ. 5) οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Αυτό σημαίνει ανάλογα με τα εισοδήματά τους. Δεν είναι λογικό να φορολογούνται πολίτες διότι έχουν εντελώς απρόσοδα ακίνητα με συνέπεια να σκέφτονται ακόμη και την αυτοκτονία.

Το Σύνταγμα προστατεύει πλήρως την ιδιοκτησία. Ορίζει ότι ακόμη και για τυχόν απαλλοτρίωση πρέπει να καταβάλλεται αποζημίωση ίση προς την αγοραία αξία του απαλλοτριωμένου. Άραγε πως συμβιβάζεται με αυτό η επιχειρούμενη από το κράτος υφαρπαγή ξένης περιουσίας και χωρίς καμιά αποζημίωση; Μήπως κι αλλάξαμε Σύνταγμα;

Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών